

Warszawa, 7 czerwca 1934 r.

F42b 39/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19876.

Kl. 72 d, 8.

Warszawskie Zakłady WYROBÓW Izolacyjnych „Izolator”
 Inż. W. Schworm, A. Libiszowski i S-ka. Sp. firmowa
 (Warszawa, Polska).

Skrzynka na pociski działowe i materiały wybuchowe.

Zgłoszono 6 września 1932 r.

Udzielono 22 marca 1934 r.

Skrzynki nabojoye z korka tłoczonego, z wełny drzewnej lub trocin drzewnych nie mają dotychczas praktycznego zastosowania z powodu bardzo małej wytrzymałości, a przede wszystkim pękania, ścierania się i niszczenia wskutek gnicia.

Istota wynalazku polega na tem, że materiałom, z których wykonana jest skrzynka, t. j. korkowi, wełnie drzewnej, trocinom lub torfowi włóknistemu nadaje się odpowiednią odporność mechaniczną przez zastosowanie lepiszcza, oraz na ulepszeniu konstrukcji samej skrzynki.

Skrzynki według niniejszego wynalazku formuje się z mieszaniny mielonego korka, względnie wełny drzewnej, trocin lub torfu włóknistego z roztworem kazeiny, względnie kamfory, dekstryny, gumy, szkła wodnego ze szpatami i magnezytami, kauczuku lub celulozoidu, z domieszką środka dezynfekującego, jak karbol, lysol, lalid lub salicyl, przyczem masę tę po uformowaniu poddaje się w zamkniętych formach działaniu ciepła przy temperaturze od 60° do 300°C, zależnie od warunków. Następnie stwardniałą masę ochładza się i obie połowki skrzynki jeszcze w stanie ciepłym nasycy się pokostem lub tłuszczami, oble-

lazu formuje się z mieszaniny mielonego korka, względnie wełny drzewnej, trocin lub torfu włóknistego z roztworem kazeiny, względnie kamfory, dekstryny, gumy, szkła wodnego ze szpatami i magnezytami, kauczuku lub celulozoidu, z domieszką środka dezynfekującego, jak karbol, lysol, lalid lub salicyl, przyczem masę tę po uformowaniu poddaje się w zamkniętych formach działaniu ciepła przy temperaturze od 60° do 300°C, zależnie od warunków. Następnie stwardniałą masę ochładza się i obie połowki skrzynki jeszcze w stanie ciepłym nasycy się pokostem lub tłuszczami, oble-

pia jutą na ścianach zewnętrznych, a po zupełnem ostudzeniu powleka z zewnątrz i wewnątrz roztworem szkła wodnego, a następnie maluje pokostem lub farbą olejną. Zamiast oblepiania jutą w zewnętrzne powierzchnie skrzynki można wtłoczyć cienką ściankę metalową. Ze względu na przechowywane w skrzynkach materiały, najlepsze lepiszcze dla materiału podstawowego stanowi wodny roztwór kazeiny z domieszką wapna i szkła wodnego.

Przykład wykonania skrzynki według niniejszego wynalazku przedstawiony jest na rysunku.

Fig. 1 przedstawia w przekroju poprzecznym przykład wykonania skrzynki z opisanego materiału; fig. 2 — dolną połówkę skrzynki w rzucie poziomym; fig. 3 — skrzynkę w przekroju podłużnym; fig. 4 — skrzynkę w widoku zgóry.

Skrzynka według wynalazku składa się z dwóch połówek 1 i 2, w których wytłoczone są otwory na naboje 3. Celem ułatwienia wyjmowania nabojów oraz zabezpieczenia przed niepożądanym wybuchem, przy kapiszonach i przy zapalnikach wykonane są wgłębienia 4. Obie połówki skrzynki połączone są poprzecznymi taśmami żelaznymi 5, które po jednej stronie zaopatrzone są w zamki dźwigniowe 6, a po przeciwnej stronie posiadają zawiasy 7. Taśmy te są wpuszczone w masę skrzynki tak, że powierzchnia skrzynek jest równa. Taśmy przymocowane są zapomocą śrub wkręconych w kołki drewniane specjalnie na ten cel wpuszczone na lepiszczu w masę tworzącą skrzynkę. Górna połówka skrzynki posiada na krańcowych taśmach ruchome ucha 8, wpuszczone w wierzch skrzynki tak, że nie wystają ponad jej powierzchnię. Przylegające do siebie krawędzie zewnętrzne 1', 2' obu połówek zachodzą na siebie na wpust, w celu szczelnego zamknięcia skrzynki i ochrony nabojów przed zawilgoceniem. Zewnętrzne ściany skrzynki oblepione są jutą lub po-

dobnym materiałem powleczonym warstwą szkła wodnego i pomalowane pokostem lub farbą olejną. Zamiast juty stosować można cienką siatkę metalową wtłoczoną w powierzchnię skrzynki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynka na pociski działowe i materiały wybuchowe, znamieną tem, że wykonana jest z mieszaniny mielonego korka, wełny drzewnej, trocin, torfu włóknistego lub tym podobnych materiałów z roztworem kazeiny, względnie kalafonji, dekstryny, gumy, szkła wodnego ze szpatami i magnezytami, kauczuku lub celuloidu, z domieszką środka dezynfekującego, przyczem masa ta po uformowaniu poddana zostaje działaniu ciepła przy temperaturze od 60° do 300°C.

2. Skrzynka według zastrz. 1, znamieną tem, że do wodnego roztworu kazeiny w formowanej mieszaninie zostaje dodane wapno lub amonjak oraz szkło wodne.

3. Skrzynka według zastrz. 1 i 2, znamieną tem, że za środek dezynfekujący materiał służy karbol, lysol, lalit lub salicyl.

4. Skrzynka według zastrz. 1—3, znamieną tem, że jej zewnętrzna powierzchnia oblepiona jest jutą lub podobnym materiałem powleczonym szkłem wodnym i pomalowanym pokostem lub farbą olejną.

5. Skrzynka według zastrz. 1—3, znamieną tem, że w jej zewnętrznej powierzchni wtłoczona jest cienka siatka druciana.

6. Skrzynka według zastrz. 1—5, znamieną tem, że przylegające do siebie zewnętrzne krawędzie (1', 2') zachodzą na siebie na wpust.

7. Skrzynka według zastrz. 1—6, znamieną tem, że w obu połówkach skrzynki przy kapiszonach i zapalnikach nabojów znajdują się wolne przestrzenie (4).

8. Skrzynka według zastrz. 1—7, znamienna tem, że posiada metalowe taśmy wzmacniające (5) zaopatrzone po jednej stronie w zamek dźwigniowy (6), a po przeciwnej stronie w zawiasy (7).

9. Skrzynka według zastrz. 1—8, znamienna tem, że taśmy metalowe przymocowane są śrubami wkręconymi w kołki drewniane wpuszczone w skrzynkę.

10. Skrzynka według zastrz. 1 — 9, znamienna tem, że zewnętrzne pasma metalowe (5) posiadają ucha (8).

11. Skrzynka według zastrz. 1 — 10,

znamienna tem, że metalowe taśmy (5) i ucha (8) są wpuszczone w powierzchnię skrzynki tak, iż nie wystają z jej powierzchni.

Warszawskie Zakłady
Wyrobow Izolacyjnych
„Izolator”

Inż. W. Schworm,
A. Libiszowski i S-ka.
Sp. firmowa.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

